

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leta . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 62. — ŠTEV 62.

NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 16, 1927. — SREDA, 16. MARCA 1927.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

VOLUME XXXV. — LETNIK XXXV.

NOTRANJI POLOŽAJ V MEHIKI SE ČISTI

Jaki Indijanci so bili poraženi v bitki, ki se je vršila v kanjonu. — Mehiske čete so se borile z Indijanci šest ur, a izgube so bile majhne. — Nadaljni vstasi so se udali. — Škof načeluje vstasem.

MEXICO CITY, Mehika, 15. marca. — Neki oddelek je na poti v Bacatete pogorje deloval s kolono na drugi strani grijev ter napadel zadnjo stražo Jaki Indijancev v bližini Agua de Palomas ter ujel večje število Indijancev.

Zvezne čete pod poveljstvom Heliodora Charisa so izvojevale bitko z Jakiji v kanjonu Mazabampo. Bitka se je unela ob devetih zjutraj ter je bila končana od treh popoldne. Zvezne čete so izstrelile 12,000 nabojev, ubile tri Indijance ter jih ranile sedem. Na zvezni strani so bili ranjeni štirje.

Vsek dan se ponavljajo spori med indijanskim voditeljem Louisom Matusom in drugimi voditelji. Indijanci so jezni na Matusa, ker je započel vstajo proti vladni. Podrejeni voditelji so baje pripravljeni udati se, ker so se naveličali vojevanja.

Več belih družin se nahaja v rokah Jaki Indijancev odkar je izbruhnila revolucija. Nekaterim se je že posrečilo pobegniti ter so na poti v Orti, kjer se nahaja divizijski glavni stan zveznih čet.

Poročila iz Guadalajare pravijo, da so imeli potniški vlaki zamude, ker so se pojavile manjše skupine vstasov med Monte Leon in Cortes postajama. Čete so bile poslane na zasledovanje ter bodo zazražile vse mostove, da preprečijo oviranje železniškega prometa.

Iz države Oaxaca je dospelo poročilo, da je bil ujet ter usmrčen vstaski voditelj Pedro Melos.

Poročila iz države Guanajuato pravijo, da se je udal general Cidillo, ki je operiral s 45 vstasi.

Miguel de la Mora, škof iz države San Luis Potosi, je bil aretiran na povelje vladnih uradnikov. Policija je vdrla v njegovo privatno stanovanje ter zaplenila privatne dokumente. Glasi se, da imajo škofa v policijskem glavnem stanu. Njegovi prijatelji so vznemirjeni, ker niso mogli dobiti nikakih zanesljivih informacij glede njegovega bivališča.

Oficijelni delavski list El Sol poroča, da se nahaja nadškof Oroso y Jimenez na celo vstaske sile. Poročila pravijo, da je bil v bitki pri Arandi in da je sedaj v Los Altos s tremi duhovniki, ki zavzemajo čin kapitanov.

Vstasi so slabo oboroženi. Večinoma so farmski delavci ter se bodo kmalu spoprijeli z zveznimi četami.

Detektivi so včeraj arretirali štiri može, pod obdolžbo, da so delili cirkularje verske obrambne lige.

Na Romunskem se Židom slabo godi.

Preiskovalec židovskega kongresa j e obdolžil Romunsko, da napada Žide. — Sporočil je, da smatrajo napadalce za narodne junake.

Administrativni komitej ameriškega židovskega kongresa je obdolžil Romunsko, da napada Žide. — Sporočil je, da smatrajo napadalce za narodne junake.

Suroveži napadajo vsaki dan židovske dijake na vsečiliščih in Žide mečejo z vozečih vlakov ter jih pretejajo na cestah. Nikdo pa ni aretiran radi izgredov proti Židom.

Glede pozicije židovskih dijakov na romunskih vsečiliščih je rekel Agronski, da bodo v par letih popolnoma iztrebljeni, če se ne bo uveljavilo radikalne izprembe. Navedel je slučaj, nekega vsečiliščega dijaka, ki je ubil nekega židovskega tovarisa, a bil oproščen na temelju, da je bil njegov zločin politično dejanje.

Devet mrtvih pri železniški nesreči.

KALKUTA, Indija, 15. marca. — Pri koliziji Kalkuta-Madras postega vlaka z nekim tovornim vlakom je bilo ubitih devet oseb, dvajset jih je bilo pa ranjenih.

Zdravnik obstreli občinskega načelnika.

Ustreli občinskega načelnika ter izvršil samomor. — Zdravstveni uradnik Austina je obstreli občinskega upravitelja, s katerim je bil skregan.

AUSTIN, Texas, 15. marca. — Dr. Charles Goddard občinski zdravnik, je v nenadnem napadu ježe potegnil revolver ter oddal pet strelov v telo Adama Johnsona, občinskega upravitelja v Austinu. Tri ure pozneje je izvršil dr. Goddard samomor v celici občinske ječe s tem, da si je prerezač žile na zapestju in vratu z majhnim žepnim nožem, katerega je pregledala policija.

Mr. Johnsona so odvedli v bolnično, kjer so pregledali njegove rante ter našli, da niso prizadeti nikaki bistveni organi. Kljub temu pa je njegovo stanje kritično.

Dr. Goddarda je vzel pred več meseci v službo Mr. Johnson, da reorganizira mestni zdravstveni department. Prišel je v urad Johnsona malo pred opoldne, ter predložil priporočila glede zgrajenja gotovih kanalov.

Johnson se je v nekem ugotovil, da je rekel dr. Goddardu, da bo izročil priporočila zdravstvenemu inžinirju in da je pričel Goddard takoj brez vsake nadaljnje besede streljati.

Prva krogla je zadela Johnsona v prsa in padel je na tla s stola, na katerem je segel. Dr. Goddard pa je nadaljeval s streljanjem. Dve krogli sta zadeli Johnsona v hrbot in nadaljna desno roko. Krik Johnsona so spravili na lege mesta več občinskih uradnikov, ki so razorozili Goddarda.

Ko je bil aretiran na hotel dr. Goddard podati nobenega ugotovila, a izvedelo se je, da je bil sprt z Johnsonom radi vodstva občinskega zdravstvenega departmenta.

Johnson, star nekako 55 let, je bil preje eden vodilnih trgovcev Austin.

Dr. Goddard je bil star 65 let ter je resigniral preteklega septembra z mesta načelnika zdravstvene službe na državnem vsečilišču ter sprejet delo za mesto Austin.

Poslanik in konzularni uradniki bodo tako imenovani in status quo pred svetovno vojno bo zoper uveljavljen, kot dogovorjeno med ameriškim komisarjem v Turčiji, admiralom Bristolom ter turškim zunanjim ministrom, Tevfik Ružejem.

Odnosajti naj trajajo za dobro enega leta in naj se jih avtomatično podaljša za tri meseca, če ne bo senat Združenih držav do takrat odobril lansanske pogodbе. Navedel je slučaj, nekega vsečiliščega dijaka, ki je ubil nekega židovskega tovarisa, a bil oproščen na temelju, da je bil njegov zločin politično dejanje.

Povabljeni na konferenco.

WASHINGTON, D. C., 15. marca. — Ameriški poslaništvi v Parizu in Rimu sta dobili enakoglašeni se poslanici, da se bo vršila konferenca treh sil mesto prvotno nameravanih petih sil za omrežitev škini rezbarijami, si kupil mesto mornariškega oboroževanja. Obe na pokopaliscu ter ga cementirali sta dobili povabilo na to konferenco. Anglia in Japonska greb, se ne sme prepustiti svojim sorodnikom, — je rekel večkrat.

Krvava borba v alabamski ječi.

Krvava bitka je divjala v jetnišnici. — Solznih bomb in pušk so se posluževali proti petsto jetnikom.

MONTGOMERY, Ala., 15. marca. — V Kilby jetnišnici je divjala včeraj zvezč krvava bitka. Petsto jetnikov se je uprlo, ko so jetniški uradniki zavrnili njih obiskovalce. Nohen kaznjencev ni težko poškodovan, da so jih morali prevesti v bojnico. Še po dveh urah se je posrečilo paznjeni zatreti upor s puškami ter plinskimi bombami. Obstrelili so štirjejetnike ter pretepali 12 nadaljnih toliko časa, dokler niso bili več sposobni za boj.

Po bitki je skušal warden Shirley pojasniti vzrok boja. Trdil je, da je ugotovil, da se je vtipotapljal orožje, omamljiva sredstva in žganje v ječu in da je raditev zavrnil obiskovalec. No njegov povelje so bili vsi kaznjenci, ki so pričakovali obisk, preiskani, tudi neki John Lewis, katerega so obiskale tri ženske. Warden trdi, da našli njem nož. Ko so ostali pri včerji izvedeli, kako so preiskani kaznjence, so se strašno razčačili in ogrejejo je postal še večje, ko so prišli kaznjenci, da jih odvedejo v celice. Neki jetnik jim je zaklical, da se ne bodo kaznjenci prej vrnili na delo, dokler ne bo warden preklical svojih odredov. Na koridorju je bilo vse razbito. Pazniki so streljali s puškami in metali plinske bombe.

Devet mož, katere so označili kot kolovodje, so odvedli v posamezne celice dokler ne bo končana preiskava. Governor Graves, ki se je obvezal, da bo spravil kaznjence iz rokov, ni hotel ničesar izjaviti glede tega dogodka.

Zenska je terorizirala celo vas.

PARIZ, Francija, 14. marca. — Iz vasi Censizat v departmaju Creuse je dospelo poročilo, da je bila aretirana neka ženska, ki je cela štiri leta na vse možne načine terorizirala vas vsled jeze, ker ni mogla dobiti moža.

Ženska se imenuje Julianne La Faure, je starca 44 let in je bila ločena od svojega prvega moža. Od tedaj naprej je imela fiksno idejo, da morajo biti tudi ostale ženske neporočene. Da prepreči nameravane poroke, je posiljala pretilna pisma, morila domače živali ter celo zažigala hiše. Še

lata je imela ženske, ki je bila aretirana neka ženska, ki je celo štiri leta na vse možne načine terorizirala vas vsled jeze, ker ni mogla dobiti moža.

Poslanik in konzularni uradniki bodo tako imenovani in status quo pred svetovno vojno bo zoper uveljavljen, kot dogovorjeno med ameriškim komisarjem v Turčiji, admiralom Bristolom ter turškim zunanjim ministrom, Tevfik Ružejem.

Izrezljal si je krsto in umrl.

INTERLAKEN, Švica, 14. marca. — Potem ko je več let vršil najbolj natančno priprave za svoj pogreb, je umrl v starosti osemdesetih let Hugo Pfister. Napravljeni je je krsto, jo opremil z umetnimi nameravanimi petih sil za omrežitev škini rezbarijami, si kupil mesto mornariškega oboroževanja. Obe na pokopaliscu ter ga cementirali sta dobili povabilo na to konferenco. Anglia in Japonska greb, se ne sme prepustiti svojim sorodnikom, — je rekel večkrat.

Hindenburg sprejel poročilo Stresemanna.

Nemški zunanjji minister je pojasnil predsedniku republike svoj nastop v svetu lige. — Kabinet se bo danes sestal.

BERLIN, Nemčija, 15. marca. — Nemške žrtve v Saardolini so bile bistveno potrebne, da se ugledi pot za opriščenje Porenske, — se je glasila teza, s katero se je vrnil zunanjji minister Stresemann iz Ženeve v Berlin, kjer bo soglasno z velikim delom javnega mnjenja, izgubil taktične uspehe, katere se je pričakovalo od njega.

Kmalu po njegovem povratak se je oglasil Stresemann pri predsedniku Hindenburgu ter mu povedal, da bi Francija za nedolžen čas preložila večje vprašanje odluda vsega francoskega vojske z nemškega ozemlja, če bi ne hotel on privoliti v kompromis glede manjšega vprašanja, koliko čet in kakke narodnosti je treba, da se izvaja policijsko silo na Saar železnicah.

Iz zanesljivega vira se poroča, da ga je poslušal predsednik Hindenburg brez vsakega komentarja. V političnih krogih se je na večer opazilo, da manjka običajnega komunikacija, s katerim označi predsednik svoje odobrenje glede vprašanja, koliko čet in kakke narodnosti je treba, da se izvaja policijsko silo na Saar železnicah.

Ceprav so zanesljivega vira se poroča, da ga je poslušal predsednik Hindenburg brez vsakega komentarja. V političnih krogih se je na večer opazilo, da manjka običajnega komunikacija, s katerim označi predsednik svoje odobrenje glede vprašanja, koliko čet in kakke narodnosti je treba, da se izvaja policijsko silo na Saar železnicah.

Nacionalistični ministri, ki so raje resignirali iz kabinta Lüthra, kot pa odobrili locarski dogovor, bodo seveda radi pridržali odobrenje. Kancsar Marx pa jim je pokazal, da bi taka poteka ne le dovedela do kabinetne krize, temveč tudi ogrozila nemško-francoski sporazum, ki je bistven za izpraznjenje Porenske.

Novi francoski poslanik.

WASHINGTON, D. C., 15. marca. — M. Paul Claudel, novi francoski poslanik, je dospel včeraj v Washington iz Tokija, svojega prejšnjega mesta, ter bo izročil predsedniku Coolidgeu svoje poverilne listine, predno bo odpotoval v Pariz na konferenco s predsednikom Poincarjem glede važnih vprašanj.

Sprejet bo v Beli hiši v tekpu par dni.

Novi poslanik je sledil Henri Berengerju, ki je bil v Franciji več mesecov ter si prizadeval izposlati ratifikacijo Mellon-Berenger dogovora.

WASHINGTON, D. C., 14. marca. — Vsled povečanja porabe svinjenega blaga.

lene obleke pri ženskah in moških je poskočila vrednost proizvodnje te vrste fakribantov na skorost šest milijonov dolarjev na leto, kot je sporio trgovski depar-

BLIŽAJOČI SE PADEC ŠANGHAJA

Spošno se domneva, da bodo Šanghaia kmalu zavzele kantonske čete. — Mesto bo najbrž izpraznila posadka. — Moskva namerava formalno priznati Kanton. — Delavci so se polasti li tovarne.

MOSKVA, Rusija, 15. marca. — Ceprav ni sovjetska vlada dosedaj še priznala kantonske vlade v južni Kitajski, obstaja vendar možnost, da se bo to kaj hitro zgodilo.

Simon Ivan Orlov, član sovjetskega zunanjega urada, ki je pred kratkim sklenil rusko-letsko garancijsko pogodbo, bo odpotoval v par dnevih v Hankov, kjer bo posloval kot neoficijelni zastopnik sovjetske vlade.

LONDON, Anglija, 15. marca. — Včerajna poročila kažejo, da nadaljujejo Kantončani svoje prodiranje proti Šanghaju. Dolge zvezne čete šantunskega generala Canga, kojega čete so v Kantonu in izven njega, so sedaj resno ogrožene. To je razvidno med drugim iz okoliščine, da so bile pet milij izven mesta raztrgane železniške tračnice na Nanking-Šanghaj črti, kar je imelo za posledico, da je skočil s tira neki osebni vlak.

General Cang že razmišlja o izpraznenju Šanghaja, ker se bo, da bo odrezan in se vsled tega namerava umakniti v severozapadni smeri proti Jangtse reki.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
62 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list sa Ameriko	Za New York sa celo leto	\$7.00
in Kanade		
\$6.00	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta		
\$3.00	Za inozemstvo sa celo leto	\$7.00
Za četr leta		
\$1.50	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izkaja vsaki dan izvenki nedelj in praznikov.

Dopis bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Danar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembni kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejanko bivališče naznani, da hitrejš najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.



NEWYORSKO ČASOPISJE

V New Yorku izhaja na stotine listov. Med njimi kakih dvanajst dnevnikov v angleškem jeziku.

Dnevniki skušajo glede vsebine prekositi drug drugega. Konkurenca je tako velika, da se ne zadovoljuje več z razmerami na tem svetu. Eden teh listov j- posegel na drugi svet, v življenje onkraj groba.

Radovedna masa hoče več in več. Vedno nekaj drugega, vedno nekaj novega. Pri tem ne vpraša, če je pristno. Samo novo, nenavadno mora biti.

Dotični dnevnik je objavil slediči oglas:

"Nataša Rambova, bivša žena pokojnega igralca Valentina je dobila od njega z drugega sveta več zanimivih poslanic, v katerih je pojasnjeno življenje onkraj groba, v katerih je marsikaj razodeto, kar se zgodi po smrti, kar ni bilo dosedaj znano še nobenemu človeku. Kupite jutrišnjo izdajo, pa se ne bo ste kesali."

Ljudje bodo kupovali. Na stotisoči iztisov bo pridanih.

Če se že prej niso, bi naj se vsaj v tem slučaju izpametovali, da bi bila med silno nemožino postav jako kriptna in potrebna tudi postava proti poneumnevanju ljudi.

Valentino naj v miru počiva.

Če bi se mrtveci res vračali, bi se nedvomno vrnil Valentino ter prav pošteno stresel za lase svoje bivšo ženico, ki mu ne privošči miru niti na onem svetu.

AMERIKANI NA KITAJSKEM

Ameriški mornariški vojaki, ki so preživeli par tednov v zatehlih prostorih na ameriških ladjah, so se gotovo globoko oddahnili, ko jim je bilo dovoljeno paradirati z godbo in zastavami po glavnih ulicah Šanghaja.

Amerikanci, živeči v Šanghaju pod zaščito angleške zastave, so bili brezvoma zadovoljni, ko so opazili jasen dokaz, da stojita Anglija in Amerika bok ob boku, ko je treba štititi tuja življenja in tujo lastnino v Šanghaju.

To pa še nekaj drugega pomeni. Dospevši v Jessfield Park, so Amerikanci razpostavili svoje puške na kitajskem ozemlju, izven naselbine, v kateri stanujejo tudi.

Tuji so vojakom navdušeno nazdravljeni, dočim so pa Kitaje molčali in zrli mrko predse.

Menda so bili uverjeni, da se Amerika popolnoma strinja z angleško politiko glede plenitve kitajskega ozemlja.

Washingtonska gospoda naj se še tako izgovarja, naj še tako pojasnjuje, eno je in bo ostalo pribito: kitajski kulij je videl korakati ameriške vojake ob strani angleških.

FORD IN ŽIDJE

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

Ameriški farmer je dosti bolj inteligenten in razsuden kot so naprimer gališki kmetje.

Par uglednih Židov v Združenih državah toži Henry Forda za milijon dolarjev odškodnine, češ, da je v svojem listu Žide obrekoval ter jih dolžil dejanj, katerih niso baje nikdar zagrešili — naprimer, da so skušali spraviti ameriškega farmerja povsem v svojo oblast, mu narekovati prodajne cene ter ga izrabiti do mozga.

Vse, kar je Ford Židom očital, najbrž ni resnica. Ne kaj bo pa menda res.

SPOMINI FRANCOSKEGA VOJNEGA DETEKTIVA

Po "Narodnem Dnevniku".
G. LUCIETO

DOBIM ČUDNO MISIJO IN JO TUDI SPREJMEM

Nekaj minut pozneje je stopil od Borgona poslan možak v sobo ter nato dejal, da je oseba, ki jo želava, že prišla, da naju pa prvi, naj prideven ven, ker je v dveri nekaj sumljivih oseb, katerim se neče pokazati.

Ustregava sva tež želji in oči skozi kavarno in notranje dvorišče hiše, kjer sva zapazila Jamesa Meyerja, ki sem ga že dolgo časa poznal, v živahnem razgovoru z Borgonom.

Ko naju je Meyer zapazil, je potegnil iz žepa dva fotografiji, enaki kakor smo ju našli med listinami Irma Staub, in naju je primernaj s tem fotografiama. Potem se je obrnil proti Borgonu ter mu dejal:

— Da, to sta ona dva!

Stisnil mu je roko, rekoč:

— Hvali, dragi Borgone, zato va ste nam storili zelo veliko uslužbo.

Tako nam je James Meyer nehoti povedal, da je bil Borgone nemški agent. Zakaj je bilo to važno, boste takoj zvedeli.

Starokrajska porota.

Ljubljana, 25. februar.

Vršila se je razprava proti 21 letnemu mesarju Branku Pintarju, ki je dne 4. novembra 1926 v Rožni ulici št. 11 v Ljubljani umoril in oropal 53-letnega sejmarja Karla Primožiča, čigar truplo so našli še že 8 dni v razklanju glavo v razpadajočem stanju. Dogodek je bil svoječasno prava senzacija v mestu in je našim čitateljem gotovo še v živem spominu. Dejanja je bil na podlagi raznih indijec osumljen Pintar, ki so ga dne 18. novembra izsledili v Lokvah pri Delnicah na Hrvatskem, kjer je imel mesarijo, ga aretirali in pripeljali v Ljubljano. Pod tem dokazov je v resnici takoj признаl svoje dejanje. S svojo žrtvo je se Pintar seznanil že začetkom lanskoga leta, ko se je še učil pri mesarju Toniju na Poljanski cesti, nakar je odšel v Lokve na Hrvatsko, kjer je prevzel lastno mesarijo, a začel kmalu v velike denarne stiske, iz katerih ni vedel izhoda.

Z razpravo je vladalo v Ljubljani ogromno zanimanje, vendar pa občinstvo ni prišlo na svoj račun, ker je senat na predlog javnega obtožitelja proglašil iz nравnosti ozirov razpravo za časa čitanja obtožnice in Pintarjevega zagovora za tajno.

Pintar je prišel skrbno zlikan in počesan v dvorano. S svežim robeom si je ponovno zakril obraz in gledal med čitanjem obtožnice, zagovora za tajno.

Pintar je prišel skrbno zlikan in počesan v dvorano. S svežim robeom si je ponovno zakril obraz in gledal med čitanjem obtožnice, zagovora za tajno.

Na vprašanje predsednika, ali prizna krivdo, je odgovoril, da samo v tolko, kolikor bo priznal v svojem zagovoru. Služil je kot mesarski pomočnik pri Toniju v Ljubljani, delal v Zagorju in Trbovljah, po smrti mesarju Mikulčiču v Lokvah, pri Delnicah pa je prevzel njegov mesarijo. Zabredek je pa kmalu v dolgove, ker je prevzel tudi njegov dolg in se mu je pokvarilo mese neke krave.

Predsednik: "Pa ste hoteli priti potem do denarja; pisali ste očetu, a pozneje ste še sami prišli v Ljubljano?"

Obtoženec: "Res je!"

Na opomin predsednika, naj po ve, kako je bilo tedaj predno se je izvršil umor, je bil pripovedovan, da se je 2. novembra pripeljal v Ljubljano, kjer je pri kinu "Matica" naletel na svojega znanca Franeta Šturna. Pri "Leom" sta prečula noč in drugi dan je dejal Šturnu, da ima dobiti denar pri tovarnarju Polaku.

Predsednik: "Zakaj ste vendar to rekli?"

Obtoženec: "Želel sem, da bi imel o meni dobro mnenje. Potem sem res žel v tovariu in se skoro vrnil rekoč, da ni blagajnika doma. Tisti dan sem bil pri Šturnu na domu in tudi spal sem pri njem."

Predsednik: "Popoldne ste spetku: "Pridem jutri, denar dobil?"

— Ali hočeta misijo izvršiti? Zvest vlogi, ki sem jo prevzel, sem odgovoril:

— Do zadnjega diha! In moj tovariš tudi!

— Izborno! Premisljal je nekaj časa, potem je nadaljeval:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v zaupanju obračam na tako vrlo možaka.

Med tem je bil gospod oberst potegnil iz kupa listiš kartou Francije v velikem meridu in name dejal:

— Ali vidiš na tej karti vse hidroelektrične tovarne, ki jih je upostavila Francija v Alpah in na jugovzhodu? To so vse francoske tovarne, ki delujejo za narodno obrambo, toda ki so tako daleč od fronte, da jih na nikak način niso mogli doseči. Te tovarne tvorijo pravi arsenal Francije. Od tega očitajojo vsak dan topovi in granate vedno v večjem številu na

James Meyer se je nato obrnil proti nama, ter nato nemško dejal naj mi sledita.

Hodili smo po polju naprej po silno slabih potih ter slednji opazili pred seboj hišo, ki je ščela na samem.

James Meyer je potegnili iz svogega žepa svetilko, začeli dajati zaumenja in na poseben način zažigali.

Vrata so se hitro odprala in iz notranjosti hiše se je začel glas:

Predsednik: "Zakaj ste vendar Krasjevu brzojavili?"

Obtoženec: "Da bi upniki ne misili, da jih hočem dolg odnesti!"

Podal sem se k Šturnu, mu rekel, da sem se odpeljal z avtom k nemenu prijatelju v Kamnik in sva dvignila denar v hraničnici Lagal sem mu tudi, da sem denar dobil pri Polaku za kože".

Predsednik: "Kaj ste potem poteli z denarjem?"

Obtoženec: "Kupila sva raznmesarsko orodje, perilo in klobuk. Ker sem Šturnu oblabil, da ga sprejmem kot vajenca, sva se potem peljala v Lokve".

Predsednik: "Ali ste vedeli, da ste Primožiču usmrtili?"

Obtoženec: "Nisem maral, da bi me zmerom spremjal".

Predsednik: "Ali ste že vnaprej sklenili Primožiču kaj storiti in se polastili njegovega denarja?"

Obtoženec: "Ne, saj sem bil prepričan, da je še večji revž kot jaz sam. Dobil sem ga pri Zalazniku in še zvčer na njegovo stanovanje, kjer mi je postal na tleh. Sekira, s katero sem ga ubil, je bila naslonjena na omaro".

Predsednik: "Ali ste videli, kam je dal denar?"

Obtoženec: "Ne. Slekel sem se in kmalu zaspal!"

Obtoženec se je nato zagovarjal, da se je ponovo vzbudil, ker je Primožič sitniral okoli njega. Kmalu je prišlo med obema do prepričanja in spodaja, tekem katere je končno skočil k omari, kjer je opazil sekiro in udaril".

Predsednik: "Ali ste merili na glavo?"

Obtoženec: "Ne. Slekel sem se in kmalu zaspal!"

Obtoženec se je nato zagovarjal, da se je ponovo vzbudil, ker je Primožič sitniral okoli njega. Kmalu je prišlo med obema do prepričanja in spodaja, tekem katere je končno skočil k omari, kjer je opazil sekiro in udaril".

Predsednik: "Ali ga niste namevali ubiti?"

Obtoženec: "Ne. samo omamiti".

Predsednik: "Pa ste ga pošteno omamili?"

Obtoženec: "Potem se je še premaknil in obstal na postelji!"

Predsednik: "Potem ste ga še tretjič in četrjčič: v preiskavi ste rekli, da ste ga tedaj samo zato, ker se vam je smilil!"

Obtoženec: "Tudi smilil se mi je, predvsem sem ga pa hotel omamiti".

Predsednik: "Nato ste vrgli manj blago?"

Obtoženec: "Da, da bi kdo mrtev ne videl skozi okno Na stoši sem opazil ključ in listnico. Hip sem premisljal, potem sem jo vzpel, ker sem revž potreboval denar. V listnici je bilo 93000 Din. Ko sem odšel, sem za seboj zaklebil".

Nato je pripovedoval obtoženec, da je tavol po zločinu brez smotra okoli. Dospel je v Štepanjo vas. Vrnil se je spet v mesto. Šel je k Zalazniku in od tam na pošto, kjer je brzojavil tovaršu Krašev-

Predsednik: "Zakaj ste vendar to rekli?"

Obtoženec: "Želel sem, da bi imel o meni dobro mnenje. Potem sem res žel v tovariu in se skoro vrnil rekoč, da ni blagajnika doma. Tisti dan sem bil pri Šturnu na domu in tudi spal sem pri njem".

Predsednik: "Popoldne ste spetku: "Pridem jutri, denar dobil?"

— Ali hočeta misijo izvršiti? Zvest vlogi, ki sem jo prevzel, sem odgovoril:

— Do zadnjega diha! In moj tovariš tudi!

— Izborno!

Premisljal je nekaj časa, potem je nadaljeval:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v zaupanju obračam na tako vrlo možaka.

Znova naju je ostro pogledal v oči in vprašal:

— Ali sprejmete?

Navidezno sem trenutek premisljal in z očmi vprašajoč pogledal svojega tovariša, potem pa sem dejal.

James Meyer se je nato obrnil proti nama, ter nato nemško dejal:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v zaupanju obračam na tako vrlo možaka.

Znova naju je ostro pogledal v oči in vprašal:

— Ali sprejmete?

Navidezno sem trenutek premisljal in z očmi vprašajoč pogledal svojega tovariša, potem pa sem dejal.

James Meyer se je nato obrnil proti nama, ter nato nemško dejal:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v zaupanju obračam na tako vrlo možaka.

Znova naju je ostro pogledal v oči in vprašal:

— Ali sprejmete?

Navidezno sem trenutek premisljal in z očmi vprašajoč pogledal svojega tovariša, potem pa sem dejal.

James Meyer se je nato obrnil proti nama, ter nato nemško dejal:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v zaupanju obračam na tako vrlo možaka.

Znova naju je ostro pogledal v oči in vprašal:

— Ali sprejmete?

Navidezno sem trenutek premisljal in z očmi vprašajoč pogledal svojega tovariša, potem pa sem dejal.

James Meyer se je nato obrnil proti nama, ter nato nemško dejal:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v zaupanju obračam na tako vrlo možaka.

Znova naju je ostro pogledal v oči in vprašal:

— Ali sprejmete?

Navidezno sem trenutek premisljal in z očmi vprašajoč pogledal svojega tovariša, potem pa sem dejal.

James Meyer se je nato obrnil proti nama, ter nato nemško dejal:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v zaupanju obračam na tako vrlo možaka.

Znova naju je ostro pogledal v oči in vprašal:

— Ali sprejmete?

Navidezno sem trenutek premisljal in z očmi vprašajoč pogledal svojega tovariša, potem pa sem dejal.

James Meyer se je nato obrnil proti nama, ter nato nemško dejal:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v zaupanju obračam na tako vrlo možaka.

Znova naju je ostro pogledal v oči in vprašal:

— Ali sprejmete?

Navidezno sem trenutek premisljal in z očmi vprašajoč pogledal svojega tovariša, potem pa sem dejal.

James Meyer se je nato obrnil proti nama, ter nato nemško dejal:

— Z ozirom nato, kar sta že obadvaya storila za gospodično Doktor — (morala sva biti res pravrstna župljona!) — vaju ona zelo visoko ceni. Dejala mi je, da se lahko v tem zanesem na vaju, in zato se v

MATI SKRB

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

1.

Ko je bilo posestvo na dražbi, je bil rojen Majhoferju njegov tretji sin Pavel.

To je bil zelo težaven čas!

Gospa Elsbet je želela žalostnega obraza in otočnega smehljaja v veliki postelji, poleg postelje je pa stala zibka njenega novorojenčka. Neumorno so švigače njene oči semčinja in pristuškovala je vsakemu šumu, ki je prodri z dvorišča in ostalih sob v njeno žalostno sobico. — Pri vsakem sunčnjivem šumu se je vzravnala, in kadar je čula kak tuj moški glas ali voz, ki se je pripeljal, je vprašala, oprimajoča se postelje:

— Ali je res že tako daleč? Ali je res tako daleč?

Nikdo ji ni odgovoril. Zdravnik je strogo ukazal, naj je ne razburjajo, a dobrí moži ni mislili na to, da jo mora tisočkrat hujše mučiti ta večna negotovost kot pa najbolj strašna resnica.

Nekega dopoldne, — petega dne po porodu, je slišala svojega moža, katerega je v teh težkih časih le enkrat videla, kako je hodil po sosednjih sobi gorindol, preklinjal in stokal. Tudi eno besedo je mogla razumeti, edino besedico, katero je zopet in zopet ponavljala, nameč besedico: — Brez doma!

Tedaj pa je vedela: — Zgodilo se je.

Položila je izmuceno in utrujeno roko na glavico novorojenčka, ki je gledal v svet z resnim obrazom ter jokala v blazino.

Pozneje je rekla dekli, ki je negovala otroka:

— Poklici gospoda. Rada bi govorila ž njim.

— In prišel je. — Težkih korakov je stopil pred posteljo otročnice ter se ozrl vanjo z izražom, ki je bil v svoji prisiljeni brezskrbnosti dvakrat spaćen in obupan.

— Maks, — je rekla plaho, kajti vedno se ga je bala, — Maks, ničesar mi ne prikrivaj, — ker sem že itak pripravljena na najlužje.

— Ali si? — je vprašala nezaupno, kajti spomnil se je zdravničkega svarila.

— Kedaj moramo ven?

— Danes, — jutri, — prav kot ugaja novemu gospodarju! — Le potom njegove dobrošrečnosti smo še tukaj — in če hoče, bomo še v tej noči prenočili na cesti.

— Tak hudo pač ne bo, Maks, — je rekla ter se z naporom ohramila mirno, — kajti če izve, da je bil rojen še pred par dnevi mal!

— Tako, jaz torej naj še beračim pri njem, kaj ne?

— O, tega ne. To bo storil sam. Kdo pa je?

— Piše se Douglas ter prihaja iz Insterburga. Zelo oblastno nastopa ta gospod, zelo oblastno. Najrajše bi ga spodil iz hiše.

— Ali nam je kaj ostalo?

Vprašala je pritajeno in obotavlja. Pri tem se je ozrla na novorojenčka, kajti od odgovora je bilo mogoče odvisno njegovo mlačo življenje.

Trdo se je zasmajal.

— Da, napitnina! Celih dva tisoč tolarjev.

Olajsano je vzdihnila, kajti bilo ji je pri sreču, kot da že čuje iz njegovih usi oni strašni "Nič".

— Kaj nam koristi teh dva tisoč tolarjev? — je nadaljeval, — potem ko je pogrezenih petdeset tisoč v močvirje? Ali naj mogoče odprom v mestu gostilno ali pa naj pričenem prodajati gumbe in trakove? Mogoče boš pomagala še ti ter hodila šivat v odlične hiše, dočim naj bi otroci po cestah prodajali užigalice... ha, ha, ha!

Posegel je z roko v svoje že malo osivelje lase ter sunil pri tem z nogo proti zilki; da se je pričela gugati.

— Zakaj je bil ta črv rojen? — je mrmaril mrko. Nato pa je poklicnik poleg zibelke, zakopal malo ročici v dolblino svojih velikih, rdečih rok ter govoril svojemu otroku: — Če bi vedel, dečko, kako podeli slav je ta svet, kako zmaga v njem nesramnost ter pogine pravica, bi gotovo ostavil tam kjer si bil. — Kakšna bo tvoja usoda? Tvoj oče je nekak vagabund, ki je dogospodaril in ki se potika z ženo in tremi otroci po cestah, dokler ne bo našel mesta, kjer bo popolnoma uničil sebe in svoje...

— Maks, ne govoriti tako, — to mi bo zlomilo srečo, — je vzkliknila gospa Elsbet, kajti je iztegnila roko, da jo položi možu na tihnik, a roka je omahnila brez moči še predno je dosegla svoj cilj. Skočil je kvišku.

— Prav imam, — dovolj tega jadikovanja! — Seveda, če bi bil sedaj sam, samec kot v nekdanjih dneh, bi šel v Ameriko ali pa na ruske stepe, kjer postane človek bogat, da bogat, ali pa bi špekularil na borzi, danes Haussne in jutri Baisse, hej, tam bi zaslužil denarja, a tako, ko je človek priljeren.

Vrgel je obupan pogled na ženo in otroka; nakar je pokazal z roko proti dvorišču, odkoder sta zvenela vesela glasova dveh starješih.

— Da, jaz vem, da ti moramo biti sedaj breme, — je rekla že na ponizno.

— Ne govor mi o bremenu, — je zaropatal. — Kar sem rekel, nisem mislil slabo. Jaz was ljubim, — in s tem basta! Vprašanje je le kam? Če bi vsaj ne bilo tega novorojenca, potem bi že lažje prenašali nekaj časa ta udarec usode. Sedaj pa, — ti bolna, otrok potreben oskrbe in koncem konea nam ne bo preostalo nič drugega, kot kupiti kako kmečko posestvo ter dati dva tisoč tolarjev na roko. Hej, to bo življenje! Jaz z beraško malho, ti s eulo; jaz z lopato in ti s golido...

— To bi še ne bilo najhujše, — je rekla žena pritajeno.

— Ne? — se je trpko nasmehnih. — No, tebi je lahko pomagati. Tako je na primer na prodaj Musainen, revno posestvo zunaj na planjavi.

— In zakaj ravno to? — je vprašala ter se stresla.

On se je takoj zaljubil v svojo misel.

— Da, bi bomo mognalo izvrniti čas do dna. Vedno pred svojimi očmi pretekli sijjaj, a krog sebe močvirje in neobdelano zemljo, kakih dvesto jutrov. Marsikaj bi bilo mogoče izčistiti in človek bi lahko postal pionir kulture. In kaj bi rekli ljudje? Majhofer je prav keric, — bi gotovo rekli. Ni ga sram nesreča ter zre nanjo takorek z ironijo. Da, zares. Ironizira se lahko svojo nesrečo, — to je edino vzhodno svetovno naziranje. Žvižga se lahko na nesrečo in to je treba storiti. — Pri tem je zaživljal tako presnuljivo, da se je stresla bolna žena.

— Oprosti, draga, — je prosil ter pričel božati njen roko, neukrat najboljše volje. — Ali nimam prav? Človek mora žvižgati in to. Dokler ima človek le zavest, da je poštenjak, lahko prenaša vsako nesrečo v pravo naslado. Da, z naglado, ta je prava beseda. — Zemljo, danes na prodaj, kajti lastnik se je pred kratkim pri-

POVRATEK ŠVEDSKEGA PRINCA



Te dni sta se vrnila v Stockholm švedski princ Gustav Adolfus in njegova žena. Njuno potovanje krog sveta je trajalo več mesecov. Prebivalstvo ju je navdušeno pozdravilo.

ženil v bogato družino ter pušča svojo staro podrtijo neobdelano.

— Premisli stvar, Maks, — je prosila žena v velikem strahu.

— Kaj pa pomaga obotavljanje? — je odvrnil ostro. — Temu gospodu Douglasu ne smemo delati napotja, kaj boljšega ne moremo zahtevati za svojih bornih dva tisoč. — torej le po njem.

Ne da bi se poslovil od svoje bolne žene, je odhitel.

Par minut pozneje je čula koleselj, ki se je odpeljal z dvorišča.

Popoldne istega dne ji je bil prijavljen tuj obisk. — Rekli so ji, da se je pripeljala na dvorišče neka lepa, odlična dama v sijaju in ekvipaži, in da želi obiskati bolno gospodinjo.

Kdo da je? — Ni hotela navesti svojega imena.

— Kako čudno, — si je mislila gospa Elsbet, a ker je pričela v svoji tugi verovati v nebeska poslanstva, ni odklonila obiska.

(Dalje prihodnjič.)

R. Katarinič Jeretov:

Totova povest.

Stari Toto Dešič je prešel, kaž naj storim, da me kor je sam pravil, vsa morja in vzljubiš?

— Reci, kaj naj storim, da me kor je sam pravil, vsa morja in vzljubiš?

— Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno, kakor da jo je povila vila z Učke gore. Stari kaštelan je bil vdovec, a svojo edinko je negoval kakor pravo kraljevico. — Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno, kakor da jo je povila vila z Učke gore. Stari kaštelan je bil vdovec, a svojo edinko je negoval kakor pravo kraljevico. — Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno, kakor da jo je povila vila z Učke gore. Stari kaštelan je bil vdovec, a svojo edinko je negoval kakor pravo kraljevico. — Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno, kakor da jo je povila vila z Učke gore. Stari kaštelan je bil vdovec, a svojo edinko je negoval kakor pravo kraljevico. — Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno, kakor da jo je povila vila z Učke gore. Stari kaštelan je bil vdovec, a svojo edinko je negoval kakor pravo kraljevico. — Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno, kakor da jo je povila vila z Učke gore. Stari kaštelan je bil vdovec, a svojo edinko je negoval kakor pravo kraljevico. — Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno, kakor da jo je povila vila z Učke gore. Stari kaštelan je bil vdovec, a svojo edinko je negoval kakor pravo kraljevico. — Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno, kakor da jo je povila vila z Učke gore. Stari kaštelan je bil vdovec, a svojo edinko je negoval kakor pravo kraljevico. — Pojdji in prinesi mi iz dežele Romanijske utvo zlatokrilico, ki jo mi, kakor da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v staro razpoloženje, znali pa je nešteto pričovedi o morju in še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval.

Za ženske ni moral; gotovo je bilo v tej mrzni tako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kakor uspavanjo z zadnjim poljubom solncea. Toto pa je polahko pripovedoval:

— Nekdaj je živel na tej obali v Kaštelu starem močni gospodar tega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer, edinko, krasno